

OLÁH ANDRÁS

Vesztések

1. gyalogáldozat

ócskaságok közt botorkálunk
növekszik bennünk a csönd
*s már magunk számára
sem vagyunk fontosak*

2. kísértő jelek

leveleket írnak a kitakarított fiókok
mögöttük életre kelnek
az elszórt hazugságok
a papírokból visszasíró szavak
leverik az idő lámpását
visszajukra fordulnak a mondatok
s a pofonokhoz járó feloldozást
ágyhoz szögezi a lelkiismeret

3. semmik vagyunk

már-már szokásunkká vált a búcsú
s megszokottá a messzeség
– így menekülünk
észrevétlen *egy másik életbe*

4. késő

lakatlan sziget a jelen

a múltba menekülsz
– *minden késő:*
már nem segíthetek

5. majd

majd... egyszer... talán...
mikor összefutnak az álmoktól
terhelt részeg delfinek

majd egyszer... vagy soha...
*hisz mire megérkezel
én mindig elmegyek...*